



האיחר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

להצלחה ולשמירה על חיילנו במלחמה להחזרת החטופים בריאים ושלמים ולרפואת הפצועים

נושא השבוע: לקראת חג פורים

ה' אדר ב' תשפ"ד 1517 (שנה כט')

ההפטר: "ויעש חירום" (מלכים א, ז)



פרשת פקודי

"כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל"

בית ישראל בכל מסעיהם" (ב, כז)

"בכל מסעיהם" - בכל המסעות והטלטולים שיעשו ישראל במשך שנות גלותם עליהם לזכור תמיד שה' הולך לפנייהם, ולא יטשם ולא יעזבם. "יומם" - בזמנים יותר טובים ומאירים כפי שעמוד הענן הלך לפנייהם במדבר וישר להם הדרך הונחה אותם, "לילה" - וגם בזמנים הקשים והחשוכים, נזכור שה' הולך עימנו תמיד, "ואש" - וישמיד כל חורשי רעתנו ושומר עלינו 'עם הנצח', והערובה לכך היא התורה הקדושה בה אנו אווזים ומקיימים את הכתוב בה, היא אשר מגנה ומצילה אותנו מכל רע. (הדרה של התורה, ד.ע.)

"ויבא את הארון אל המשכן" (ב, כא)

אמרו חכמינו בגמרא (מגילה י:): "דבר זה מסורת בידינו מאבותינו, מקום ארון אינו מן המידה", כלומר שהיה עומד בנס. אומר "חתם סופר": ללמדנו שאין התורה תלויה במקום מסוים או בזמן מיוחד, לכן חייב כל אדם לקבוע עיתים לתורה בכל עת שמתאפשר לו ולהגות בה. גם בתקופת אחשוורוש שנגזרה הגזירה מצד המן "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים ביום אחד" ר"ל, ידע מרדכי שרק ע"י לימוד התורה של תינוקות של בית רבן תתבטל הגזירה לכן כינס 22,000 תינוקות שלמדו תורה בשק ותענית ומיד אח"כ נאמר: "בלילה ההוא נדדה שנת המלך", אמר רבי תנחום: נדדה שנת מלכו של עולם (גמ' מגילה טו:). ששמע בכיים של תינוקות של בית רבן ומשם התגלגלה הישועה הפלאית.

אין לפגוע בזולת גם לא בפורים

מעשה שהיה



הרב פ. ס. הוא אחד משני משולחים הנוסעים מדי שנה לחו"ל בשליחות אחד

ממוסדות התורה החשובים בבני ברק על מנת לאסוף כספים לאחזקתו.

באחד מנסיעותיהם הם פקדו את בתי הגבירים היהודים במונטריאול שבקנדה, כשישבו בטרקלינו של אחד הגבירים שח בפניהם בעל הבית על צרה המצויה בביתו המעיקה עליהם קשות. "כפי שאתם רואים, הקב"ה בירכני בעושר רב ולא חסר לי מאומה במילוי הצרכים הגשמיים, אבל מה כל זה שווה לי אם לא נפקדנו בילדים, הדבר מדיר שינה מעינינו, אנו נשואים מזה שנים רבות ועושרנו הרב איננו שווה מאומה, אלמלא יהיה לנו דור המשך, פישפשתי במעשי ואני חושב שהעונש הגיע לי משמים בגין מעשה שעשיתי בימי בחרותי כשלמדתי באחת הישיבות בבני ברק ומעשה שהיה כך היה: כאחד הבחורים שהיו מעורים בחברה, עליתי על הבימה בליל פורים אחד "והתלבשתי" על אחד הבחורים. ביזיתי והעלבתי אותו לעין כל וסיפרתי את קלונו ברבים. הבחור הסמיק והחזיר חליפות ופניו האדימו מרוב בושה. וגם לאחר שהחברים רמזו לי שאני מגזים המשכתי להעליב אותו ולא נחה דעתי עד שהבחור בכה בדמעות, אין לי ספק שבגלל מעשה מחפיר זה בא עלי העונש הזה". כשמעו המשולחים את הסיפור הזדעזעו מאוד אך לא הבינו מה רצונו מהם. וכששאלוהו על כך הוא השיב: "כיון שאני מתגורר בקנדה ואין לי מושג היכן נמצא כיום הבחור שפגעתי בו, אני מבקש מאוד שתחזרו לארץ

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 5:50-5:54 * סוף זמן ק"ש 8:08-8:13

ישראל תעשו כל מאמץ לאתרו ולבקש ממנו מחילה בשמי, אני מוכן לשלם לנפגע ככל שיידרש", הוא הוציא סכום גדול של כסף ומסרו לידי המשולחים.

כשחזרו ארצה פתח הרב פ.ס. את ספר הטלפונים של בני ברק וגילה לשמחתו את השם שמסר לו הגביר הקנדי, הוא צלצל ושאלו האם למד בישיבה פלונית בבני ברק באותה תקופה וכשהתברר שהוא האיש, הוא ביקש להיפגש עימו. בבואם לפגישה, רק הזכירו את שם האיש שפגע בו הוא נרתע ואמר: "אל תזכירו לי את השם הזה... הוא ביזה אותי בצורה מחרידה". "אבל בדיוק למטרה זו באנו אליך". אמרו וסיפרו שזה עתה חזרו ממונטריאול ופגשו את האיש שפגע בו והוא בוכה ומצטער מרה ומבקש סליחה ומחילה על מה שעשה. "לא בא בחשבון, לעולם לא אוכל לסלוח לו על מה שעשה לי", השיב. הם סיפרו לו את סיבלו של האיש שלא נפקד מזה שנים רבות בילדים והוא בטוח שנענש משמים כיון שפגע והעליב, והוא מתחרט על מעשיו ומבקש מחילה גמורה על כך. אך הנפגע מאן לסלוח.

פנה אליו אחד המשולחים ואמר: "תראה, הינך יודע שאנו לא קשורים כלל לסיפור ודע כי כל מטרנתו לדאוג לטובתך ולטובת האיש שפגע בך, בעוד מספר דקות ילך כל איש לביתו ולעסקיו אבל יבוא היום, אחרי 120 שנותינו וכולנו נעלה לבי"ד של מעלה לתת דין וחשבון על כל מה שעשינו בעולם הזה, פשוט וברור שהאיש שפגע בך יקבל עונש על מה שעשה, ואולי יצא נקי כי קיבל את עונש כן בעולם הזה, אבל אז יפנו אליך בטענות קשות ויאמרו – הרי בגללך לא היו לאדם הזה ילדים! יזכירו לך את בואנו אליך, את התחנונים וההפצרות שהפצרו בך למחול לו, ויטענו נגדך מדוע לא היית מוכן להתפייס, אך ורק כדי להיטיב לאיש ההוא כדי שיזכה בילדים, האם תהיה לך תשובה לטענות אלו? האם אתה מוכן לקחת על עצמך אחריות נוראה שכזו?"

הדברים חדרו לליבו והוא ביקש לחשוב, אחר קם ממקומו ואמר: "אני מוכן לסלוח לו".

"האם הינך מוחל וסולח לו בלב שלם?" שאלו, "כן, אני סולח בלב שלם" – השיב.

"אם אנו כבר נמצאים אצלך, יש לנו את מס' הטלפון של האיש שפגע בך, בוא ונתקשר אליו ונקשר ביניכם ותגיד לו בפה מלא שהינך מוחל לו". הרבה דמעות זלגו מעיני הנוכחים באותו מעמד של מחילה, שנעשה בקו הטלפוני שבין מונטריאול לבני ברק.

כעבור שנה ביקרו המשולחים שוב בבית הגביר למטרת צדקה עבור הישיבה, רק ראה אותם הגביר, מיד התנפל עליהם בנשיקות וחיוכים והובילם לאחד מחזרי הבית, שם ניצבה עריסה של תינוק, "לפני 3 שבועות עשינו לו ברית מילה", אמר ופרץ בבכי סוער. והדברים מדברים בעד עצמם, פשוט לא כדאי לפגוע בשום אדם, גם לא בהצגות ביום פורים.

(ברכי נפשי ח"ג)

הלכות לקראת חג פורים

פינת ההלכה



תענית אסתר: ביום חמישי תחילת צום 4:28 (לפנות בוקר) **סיום הצום:** 18:09

א. טעם הצום שבימי מרדכי ואסתר נקהלו היהודים ביום י"ג באדר להילחם ולעמוד על נפשם, והיו צריכים לבקש רחמים שיעזרם ה' להתנקם מאויביהם והתענו באותו היום ולכן נהגו כל ישראל להתענות בי"ג באדר ונקרא תענית אסתר, כדי שנזכור שה' יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשה בימים ההם (מקנ"צ סי' תרפ"ו ס"ק ז').

ב. מנהג ישראל [בנים מגיל 13 ובנות מ-12] להתענות ביום י"ג אדר ואסור לפרוש מן הציבור (ק"ע סי' תרפ"ו ובהכ"פ). והשנה שחל בשבת מקדימים להתענות ביום חמישי (יא אדר) (ק"ע ס"א). מותר לשמוע מוזיקה עם כלי נגינה כרגיל (אגרות הרש"ל ז"ל מכתב יח).

ג. חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר (ק"ע סי' תקס"ד ס"א) מ"מ הישן [אפילו שלא על מיטתו] (מקנ"צ ס"א) אלא ע"ג שולחן וכיו"ב (חזו"ע עמ' יב) שנת קבע [מחצית שעה ומעלה] (פסקי תשובות סי' ד ס"י, כה"ח סי' ד ס"ק נה) בליל התענית הרי כבר אז מתחיל להתענות (ק"ע סי' תקס"ד ס"א), אבל אם ישן בתחילת הלילה במשך כמה שעות ועדיין לא אכל ארוחת ערב והתעורר, מותר לו לאכול ארוחת ערב אף שלא עשה תנאי, שמסתבר שלא קיבל עליו את התענית עד שיאכל ארוחת ערב (חזו"ע עמ' יב).

ד. אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול ולשתות עד עמוד השחר (ק"ע סי' תקס"ד ס"א). אך אם שכח להתנות ואחר שישן קם קודם עלות השחר וחש צימאון, המקל לשתות יש לו על מה לסמוך ובפרט אם הוא רגיל לשתות בכל לילה (חזו"ע עמ' יא).

ה. אם התחיל לאכול בתוך חצי שעה לפני עמוד השחר (עמוד השחר = 4:28) אין לאכול סעודת קבע, אבל מותר פחות מכביצה (= 54 גר') לחם או מזונות, ושאר מאכלים אפילו יותר (ק"ע סי' כט משנ"ב).

ס"ק כז, הלכה כדורה לגר"ד יוסף ח"ה סי' פט ס"כח).

ו. **אלו פטורים מהצום:** יולדת שאינה מניקה או המפלת (בתוך 24 חודש) שמרגישות חולשה יתרה (שאם לא כן צריכות לצום). מי שמצטער מכאב עיניים [מ"מ כשיבריא צריך לפרוע תעניתו אלא אם כן אכל בהוראת רופא] ואלו פטורים מהצום ואינם רשאים להחמיר על עצמם לצום: קטנים, אישה שילדה או הפילה בתוך 30 יום, חולה שאין בו סכנה ואפילו מי שתקפה אותו חולשה יתרה, זקן מופלג תשוש כוח, מעוברת [מ-3 חודשים ומעלה ומ"מ אם סובלת מהקאות ומיחושים או חולשה רבה אף לפני כן], מניקה בפועל, חתן וכלה בתוך שבע ברכות, מוהל, סנדק ואבי הבן ביום המילה (ע"פ חזו"ע עמ' לט-מב, תורת מועדים סי' ג).

ז. מי שצריך רחמים על איזה דבר יקח פנאי לעצמו ביום תענית אסתר ויאמר תחילה מזמור כב' בתהילים "למנצח על איילת השחר", ודרשו חז"ל "איילת השחר" זו אסתר. ואח"כ ישפוך שיחו לפני ה' ויזכיר זכות מרדכי ואסתר אשר בזכותם יענה לו הקב"ה ויפתח לו שערי רחמים ותתקבל תפילתו ברצון (מונצ' פסקי תשובות סי' תרפ"ו ס"ק 5 דפס קב הישר).

ח. השנה שצום תענית אסתר דחוי, במנחה ביום תענית אסתר אומרים תחנון כרגיל [מאחר וזה אינו ערב חג כבכל שנה] (ד.ע. עיין הלכה כדורה לגר"ד יוסף סי' קלא ס"מו).

שבת זכור: (שבת הבאה) א. בשבת שלפני פורים מוציאים שני ספרי תורה וקוראים בראשון-בפרשת השבוע שבעה עולים [ואומרים חצי קדיש] ובשני המפטיר - פרשת זכור [והספרדים אומרים חצי קדיש והאשכנזים לא אומרים] (ע"פ שו"ע אור"ח סי' תרפ"ו ס"ב, פסקי תשובות סי' רפ"ז ס"ז). ויוציאו ס"ת המהודר ביותר לקריאת זכור [וראו שיהיה לא משוח] ויקפיד על קריאה מדוקדקת (תורת מועדים סי' ב ס"ו, ילקו"י פורי' עמ' פ"ב) ראוי ששליח הציבור יעורר את הקהל לפני הקריאה לכוון לצאת ידי חובת מצות עשה מן התורה של זכירת מעשה עמלק ומחיתו, ואף הש"צ יכוון להוציא את הציבור ידי חובה בקריאתו (סי' תרפ"ה משנ"ב ס"ק יד) שמצוות צריכות כוונה (שו"ע סי' ס' ס"ד). והציבור יאזינו לקריאת הש"צ ולא יקראו מהחומש (שו"ת יח"ד ח"ג סי' נג, חזו"ע פורים עמ' ק).

ג. נכון וראוי שנשים שיכולות לבוא לבית הכנסת, תבאנה לשמוע קריאת פרשת זכור (יח"ד ח"א סי' ס"ד) אבל אין לעזוב את הילדים הקטנים לבד בשביל לשמוע את הקריאה כי העוסק במצווה (=טיפול בילדים) פטור ממצווה (שערי השל"ח ח"א עמ' רפ) ואם יש במקום קריאה מיוחדת לנשים תלכנה לשמוע והבעלים ישמרו על הילדים, אך אם אינה יכולה לבוא לביה"כ טוב שתקרא בחומש פרשת זכור [דברים כה יז-יט] (יבי"א ח"ח סי' נד אות כז).

ד. מותר להוציא ספר תורה במיוחד לנשים [אחרי התפילה] לקריאת פרשת זכור אבל בלי ברכה (חזו"ע פורים עמ' י) ומנהג נכון הוא (ס).

ה. במנחה של שבת זכור [י"ג אדר] אין אומרים "צדקתך" (שו"ע סי' רנ"ב ומשנ"ב ס"ק ז, משנ"ב סי' תרפ"ו ס"ק ג) שהוא ערב פורים ואין אומרים בו תחנונים (חזו"ע פורים עמ' ז).

ו. אין לגלול בשבת את ספר התורה, להכינו לקריאת יום המחרת (פורים) משום מכין משבת לחול, אבל מותר לגלול [לצורך המחרת] אם קורא בתורה במקום שגלל לשם כמה פסוקים, שנחשב לימוד לשעתו ולא נקרא הכנה (ילקו"י ד/ב עמ' רמז-רמז ס"ק ח ס"ט).

ז. אין להביא מגילת אסתר לבית הכנסת בעיצומו של יום השבת לצורך קריאתה במוצאי שבת [ליל פורים] משום מכין משבת לחול (חזו"ע פורים עמ' קז) אבל במקום צורך ניתן להביאה כך:

* אחר שקיעת החמה קודם צאת השבת ואם אפשר יביאנה ע"י קטן (ס).

* בעיצומה של השבת, אם מעיין קצת במגילה בשבת אחר שהביאה לביה"כ [כ"ז במקום שיש עירוב שיוכל לטלטל] (ילקו"י ח"ד/ב עמ' רמז). והטוב ביותר להביאה לביה"כ לפני שבת או ביציאתה.

ח. מותר לקרוא במגילת אסתר בשבת אפילו שהוא מתכוון לקריאתה במוצ"ש שהרי הוא לומד בינתיים ומקיים ברגע זה מצוה (עיין שש"כ פ"כח ס"ק קסט, ערוך השולחן סי' תרפ"ח ס"ק ו, הלכה כדורה פ' קז ס"ח).

ט. אין להתעסק בשבת זכור בדברי שחוק (בגלל פורים) כי קדוש היום (מור וקאיעה סי' קז).

י. אסור לילדים ומבוגרים לטלטל בשבת מוקצים של פורים כגון: אקדחים, רעשנים, כלי נגינה וכדו' (קלות השבת עמ' קכז קנח). אבל תחפושות ואביזרים אינם מוקצים בשבת (עיין שו"ע סי' ס"א שאסור ללכת אצל דלי ללכת מותר), אם הם באופן שאפשר ללבושם בשבת בלי מלאכה אסורה שאם לא כן הם מוקצה (אדר ופורים להר' שוורץ עמ' 182).

יא. אין "להתחפש" או "לחפש" את הילדים בשבת לצורך פורים שחל במוצאי שבת משום מכין משבת לחול (שו"ת דברי צניחו לגר"ב דיין ח"ח אור"ח סי' טז, וקנה כך חזר סי' ט, מים ההלכה לגר"י מאגר עמ' רלו, נטע גבריאל פורים משולש ס"טו ס"ו).

יב. מומלץ שהגבאים יקבעו את זמן ערבית במוצ"ש קצת יותר מאוחר כדי שישפיקו הציבור להביא את המגילה ולהתחפש ולבוא לביה"כ (שו"ת דברי צניחו שס ס"ג) [מומלץ לכוון את שעון השבת בביה"כ בערב שבת זכור שיכבה מאוחר יותר בליל שבת כדי שלא יכבה באמצע קריאת המגילה במוצאי שבת].

זכר למחצית השקל: א. נוהגים ליתן קודם פורים מעות "זכר למחצית השקל" (אור"ח סי' תלכ"ד ס"א

כהרמ"א, חז"ע עמ' קא). [יזהר שלא לקרוא לזה "מחצית השקל" (חז"ע סס)] אם אפשר לפני שבת זכור ואם לא נתן נהגו לתת בליל פורים לפני קריאת המגילה (חז"ע סס).
ב. צריך לתת עבורו ועבור אשתו ובניו הגדולים [מהדין מגיל 20 וטוב להחמיר מגיל 13 (חז"ע ע"מ קד)].
וטוב לתת גם בעבור ילדיו הקטנים (כה"ח סי' רלז ס"ק כז) ויתנו לישיבות וכוללים (חז"ע עמ' קה).

ג. **שווי זכר למחצית השקל הינו 29 ש"ח** להלן החשבון: מר"ן עובדיה יוסף זצוק"ל בחזון עובדיה פורים (עמ' קב) כתב שבסיס החישוב הוא מחיר הכסף הגולמי – שפרושו כפי שנסחר בבורסה ואונקיות כסף כפי שנסחר בבורסה. נכון ל- כד אדר א' תשפ"ד [מחיר אונקיה \$23.92 * שער הדולר 3.58] הינו 85.633 ש"ח. משקל אונקיה הוא 31.1035 ולכן מחיר 1 גרם כסף הינו 28.99 ובערך 2.753 = 85.633/31.1035 ש"ח. מאחר וזכר למחצית השקל הוא 9 גר' כסף נכפיל 2.753 * 9 = 24.778 ועל זה נוסיף מע"מ 17% 28.99 ומעוגל 29.29. (שיטת החישוב על פי מכתב שהוציא מר"ן הרשל"צ יצחק יוסף כה אדר א' תשפ"ד) ומי שקשה לו לתת ייתן כפי יכולתו (תורת מועדים סי' ד ס"ג, יח"ד ח"א סי' פז).

ד. אי אפשר לתת למצוות פורים ממעשר כספים (מחצית השקל, מתנות לאביונים וכו') [אלא אם כן התנה בפירוש בשעה שהתחיל להפריש בלי נדר והשעה דחוקה לו, רשאי לתת ממעשר כספים (חז"ע ק"ד)] אבל כשמוסיף על הנתנה מותר (תורת מועדים סס).

חג פורים: א. אין לאישה ללבוש בגדי איש לצורך התחפשות וכן להיפך, וירחיק אפילו את ילדיו הקטנים מזה (ש"ת יח"ד ח"ה סי' נ) וכן אין להתחפש בתחפושות מפחידות וכי"ב (ד. ע.).
ב. ראוי שאת התפילות לא יתפלל כשהוא מחופש, ואם אין לו אפשרות להחליף בגדיו לרגילים מותר להתפלל בתחפושת באופן שאינו מכסה את הפנים, ואם מחופש לדוב וכדו' הנכון הוא להוריד את התחפושת (ילקו"י פורים סי' תרכ"ה ס"כ).

ג. אין היתר להשמיע דברי לעג והיתול במסיבת פורים כנגד רבנים, ואסור להשתתף במושב לצים כזה (ק. ילקו"י עמ' תתי"ז ס"ב, ש"ת יצי"א ח"ו חז"ד סי' כ"א).
ד. אם יודע שביום פורים ימצא במקום שלא תהיה לו מגילה כשרה [כגון: בצבא] יקרא במגילה כשרה בלי ברכות כבר מראש חודש [לילה ויום (חז"ע עמ' לא)] ועדיף כמה שיותר סמוך לפורים, ואם אח"כ ביום פורים תזדמן לו מגילת קלף יקרא שוב בברכות (ש"ע סי' תרפ"ח ס"ז ובהרמ"א, משנ"ב ס"ק כז) [אבל סעודת פורים וכן משלוח מנות אין לקיים אלא בזמנם!] (משנ"ב ס"ק כ, חז"ע סס).

ה. תושבי ירושלים חוגגים את פורים ביום ט"ו אדר (יום שני), ותושבי תל אביב, אשדוד (ע"פ ש"ת כרית הלוי לגר"א מחפז ח"א סי' פ"א, ילקו"י פורים עמ' תתל"ז) ושאר הערים [ערי הפרזות] חוגגים ביום י"ד אדר (יום ראשון) (ש"ע סי' תרפ"ח ס"א, ג).

ו. * תושב ירושלים שנמצא בליל י"ד בתל אביב ויודע שישהה שם עד י"ד בבוקר בעמוד השחר, מתחייב בכל מצוות פורים לילה ויום בברכה אפילו שישע בצהרים לירושלים. ואם יסע לירושלים בערב ט"ו (שושן פורים) וישהה שם עד עמוד השחר יקיים שוב את כל מצוות הפורים ללא ברכה.
* תושב תל אביב שהיה בעירו ב-י"ד וקיים כל מצוות הפורים ואח"כ נסע בליל ט"ו לירושלים ויודע שישהה שם עד ט"ו בבוקר בעמוד השחר, יקיים את כל מצוות הפורים שם ללא ברכה מדין חומרא [המחמיר תע"ב] (עיין ש"ע סי' ס"ה, ילקו"י ח"ה עמ' קה, ילקו"י פורים תשע"ב עמ' קנז-קנד, עיין תורת מועדים אדר עמ' רלט-רלז).
ז. תושב ירושלים שנסע בפורים ביום לתל אביב למספר שעות וכן תושב ת"א שנסע בשושן פורים ביום לירושלים למספר שעות לא התחייבו במצוות פורים, גם לא מצד חומרא.

ח. * תושב ירושלים שנסע לתל אביב ביום י"ד באדר בבוקר (אחרי עמוד השחר) ושהה שם עד ט"ו באדר בבוקר (אחרי עמוד השחר) פטור לגמרי מלחגוג את פורים בכלל, ובדיעבד אם עשה כן יקרא מגילה ביום ט"ו באדר בלא ברכה ויאמר "על הניסים" בתפילה ובברכת המזון ויקיים משלוח מנות ושאר מצות בט"ו באדר (ע"פ ילקו"י מועדים ותורת מועדים אדר לגר"ד יוסף עמ' רלז-רמג).
* תושב תל אביב ששהה בליל י"ד בירושלים וחזר לביתו רק ב-י"ד בבוקר (אחרי עמוד השחר) פטור ממצוות פורים ואין לעשות כן לכתחילה ובדיעבד שעשה כן יקיים את מצוות פורים בלי ברכה ב-י"ד באדר וטוב להחמיר שגם ב-ט"ו באדר יעשה כן (תורת מועדים סס).

* תושב תל אביב שנסע לירושלים בליל י"ד באדר ונשאר שם עד ט"ו אדר בבוקר הרי זה קורא את המגילה בברכות ומקיים את כל מצוות פורים ב-ט"ו אדר (שושן פורים) (תורת מועדים סס, ילקו"י פורים (תשע"ב) עמ' קנט).
ט. * תושב תל-אביב וכי"ב שחוגג פורים ב-י"ד באדר ששלח משלוח מנות לרעהו אשר בירושלים שחוגג ב-ט"ו אדר ויודע שמקבל המשלוח מנות יאכלם ב-ט"ו, יצא ידי חובתו (חז"ע פורים עמ' קסב-קסד ס"ד).
* תושב ירושלים שחוגג פורים ב-ט"ו אדר ששלח מנות ביום י"ד לרעהו בתל-אביב או שאר ערי ישראל שחוגגים ב-י"ד, יצא ידי חובתו, אבל אם שלח להם מנות ביום ט"ו לא יצא כיון שאצלם אינו יום פורים (חז"ע סס ס"ה).

אי"ה יתקיים שעור באשדוד לציבור הרחב ביום ראשון ז' באדר ב' בשעה 9:00 עם הרב ליאור גלזר
בנושא: פורים בבי"ב החיד"א רח" יצחק הנשיא 22 אזור ג'

בלוח אור החיים המעבר לשעון קיץ ב-יא' אדר ב' אינו נכון אלא רק ב- יח' אדר -לכן הזמנים של פר' ויקרא הם טעות